

FINANSMINISTERIET

Den 5. oktober 1993

Hermed fremsendes i 70 eksemplarer svar på Finansudvalgets spørgsmål 16 stillet den 8. september 1993 (§ 7 – bilag 153) (Vedr. FFL 94) – ad finanslovsforslaget generelt.

Med venlig hilsen

MOGENS LYKKETOFT

Spørgsmål 16:

Ad finanslovsforslaget generelt:

»Vil ministeren give en samlet oversigt over, hvilke »frynsegoder« offentligt ansatte, herunder ministre, borgmestre og andre politikere, kan modtage?

Hvilke regler gælder på området?»

Svar:

Der findes ikke en egentlig definition på begrebet »frynsegoder«. Men det er lagt til grund for besvarelsen, at der skal være tale om et gode, som modtages som led i udførelse af tjeneste eller hverv, og som hverken kan anses som egentlig kontantløn eller naturalydelser, der som en del af lønnen oppebæres i tilknytning til kontantlønnen.

Ved lov nr. 483 af 30. juni 1993 om bl.a ændring af ligningslovens § 16 er det præciseret, at der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af hel eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder.

Ligningsrådet har foretaget en gennemgang af værdifastsættelsen af sådanne goder og har indstillet til skatteministeren, at der sker en omlæggelse og i flere tilfælde forøgelse af den skattemæssige værdi af en række goder. Skatteministeren har meddelt, at han agter at følge denne indstilling.

På denne baggrund må det antages, at offentligt ansatte og politikere, som modtager »frynsegoder«, bliver beskattet af alle nævneværdige ydelser. Finansministeriet er ikke i besiddelse af oversigter over arten og mængden af »frynsegoder«, idet det er de enkelte ministres ansvar, såfremt der ydes personalegoder.

Der findes ikke generelle regler om ydelse af »frynsegoder«, men på særlige områder er der fastsat regler, som fastsætter størrelsen af ydelsen og betingelserne for at kunne yde goder, som hverken kan anses som egentlig kontantløn eller naturalydelser, der som en del af lønnen oppebæres i tilknytning til kontantlønnen. Dette gælder f.eks. cirkulæret om bolig tjenestetelefon, jf. Finansministeriets cirkulære af 30. november 1979, samt de i en række ministerier fastsatte regler om fri beklædning (uniform).

Til Finansudvalget